

Ha már egyszer egy Confabulás interjúról van szó, muszáj az újsághoz való kötődéssel kezdenünk. Hogy kerültél be a szerkesztőségbe?

Az egyetemre 2007-ben nyertem felvételt, akkoriban a Confabula amolyan beválogatásos alapon működött, és az első egyetemi évem alatt megjelent számokban helyet kapó cikkekről már konkrét elképzelései voltak az akkori főszerkesztőnek, így az én írásaim először 2008-ban jelenhettek meg. Ezek különféle – de leginkább klasszikus és jazz – zenei eseményekről, hangversenyekről szóló élménybeszámolóik voltak; szándékosan kerülve a kritika kifejezést. Igyekeztem másokkal is megismertetni olyan előadókat, akik rám is nagy hatást gyakoroltak. Cikksorozatot írtam *A XX. század legnagyobb zongoristái* címmel, de ekkoriban hallottam például először élőben játszani Lajkó Félixet, ebből az élményből is cikk született. Foglalkoztatott a tudománytörténet is, jelletem meg írásaim a *Nobel-díjasok Klubja* rovatban, illetve elkezdtem interjúkat készíteni: egyetemi oktatókkal és közéleti emberekkel egyaránt.

AKTUALITÁS

Az idei Pécsi Fogorvos Szaknapok egyik előadója Dr. Radánovics-Nagy Dániel, egyetemünk egykori hallgatója volt, aki ötletgazdája és első két alkalommal főszerzője volt a rendezvénynek. Ezen kívül a *Confabula* aktív tagja volt, filmklubot vezetett, illetve rövid ideig még az ÁOK-s kosárlabda csapatot is edzette. Hobbiszerűen jelenleg is sportol, a *Hajnali Kosarasok* csapatában játszik Budapesten, de az írás sem áll messze tőle, blogján (*RND szemével a világ*) azóta is jelennek meg régi és új írásai, interjúi is – így nem nagyon csodálkoztam, hogy beszélgetésünk alatt is sokszor kiesett a „szerepéből” és egyszer csak azon kaptam magam, hogy én válaszolok az ő kérdéseire.

Képek:

Dr. Radánovics-Nagy Dániel

Készítette:
Richter Zsóka

Milyen interjúkat készítettél?

Simán Benedek (akiről a *ConfabulArt* rovatban olvashattok – a szerk.) volt akkoriban a *Confabula* egyik fotósa, egyben nagyon jó barátom is. A mai napig mindketten hatalmas *L'art pour l'art Társulat* rajongók vagyunk. Galla Miklós akkoriban Pécssett lépett fel, és azt találtuk ki, hogy összehozunk vele egy beszélgetést, így az első interjúm vele volt. Ezen felbátorodva hamar ráéreztem arra, hogy sok érdekes személy tulajdonképpen elérhető, és óriási élmény őket élőben, hétköznapi emberként is megismerni. Mindehhez a *Confabula* egy kiváló háttérpályát biztosított. Később interjúztunk még Laár Andrással és Dolák-Saly Róberttel is a *L'art pour l'art*-ból, de beszélgettem például Zacher Gáborral, Veiszter Alindával vagy Snétberger Ferencsel is, mindannyian meghatározó élményekként élnek bennem. Összességében az volt a cél, hogy egy olyan újságot szerkesszünk, amire büszkék lehetünk, amivel mind tartalomban, mind megjelenésben azonosulni tudunk. Ez úgy érzem, adott keretek közt maximálisan sikerült, olyan projekt, amihez a mai napig szívesen adom a nevem. Nagy eredménynek számított, hogy 2011-ben DUE első helyezést értünk el a felsőoktatásban megjelenő lapok közt a *Confabulával*.

Az idei Pécsi Fogorvos Szaknapokra előadóként érkeztél vissza, de az egésznek az ötlete és szervezése is köthető hozzád...

Negyedéves hallgató voltam, amikor egy baráti sörözés alkalmával felmerült ötletként, hogy hallgatók által szerveződve létrehozunk a pécsi fogorvos-tan-hallgatók számára egy közösségformáló eseményt, ahol szakmai előadások mellett különféle kulturális- és sportprogramokat kínálunk. Nem sok időnk maradt a megvalósításra, de 2012 márciusában elstartolt az első Pécsi Fogorvos

Szaknapok, a hallgatói visszajelzések nagyon pozitívak voltak. Neves külsős előadók tiszteletük meg bennünket: például Dr. Csillag Mária, a Smylist Academy alapítója vagy Makó János fogtechnikus mester, akik mára már világszinten elismert és keresett szakemberek. Volt fotókiállítás, koncertek, sportnap. Fontos megemlíteni, hogy az akkori dékáni vezetésre és a Hallgatói Önkormányzatra mindenben számíthattunk, rendkívül támogatóak voltak, amiért ezúttal is köszönet jár. Felemelő érzés, hogy hagyományt teremtettünk, és nagy örömmel tettem eleget a felkérésnek, hogy az idén immár nyolcadik alkalommal megrendezett eseményre vendégként térjek vissza, és a hallgatóságnak egy rendhagyó előadás keretein belül számoljak be a fogorvosi pályakezdés nehézségeiről és dilemmáiról.

Hogyan kerültél Budapestre?

Részben ez a történet is a szaknapokhoz köthető: 2013-ban, végzősként szerveztük a második szaknapokat, amire meghívtuk Dr. Matyasi Gábor szájsebészt, aki a fogászati fotózásról tartott előadást. Művészi tárgyfotóinak akkoriban egy cirkuszi lakókocsiból átalakított mobil galéria adott otthont, amit szintén elszállíttattunk a szaknapokra. Gábor emellett remek szájharmonikás egy jazz-blues zenekarban, így kaptunk az alkalmon, és a bandát is elhívtuk fellépni. Barátság alakult ki köztünk, az egyetemi évek utáni környezetváltás igénye pedig a fővárosba és az ő rendelkezébe vezetett. Azóta a saját utamat járom, de a mai napig hálás vagyok érte, hogy bizalmat szavazott nekem.

Az egyik talán legnagyobb Magyarországhoz köthető fogászati rendezvény, a Dental World kapcsán is láttam felmerülni a neved...

A diplomaszerezést követően hiányzott az egyetemi közéleti szervezőmunka és az újságírás. A hiányérzetemet Laczkó Tamással való megismerkedésem oldotta meg, aki a Dental Press könyv- és szaklapkiadó főszerkesztője, egyben hazánk és a Közép-Kelet-Európai régió legnagyobb fogászati rendezvényének, a Dental Worldnek főszerzője. Gyakorlati kurzus beszámolókat kezdtem írni, illetve újra megtalált az interjúzás; a fogászat prominenseivel készíték beszélgetéseket – ezek számomra rendkívül izgalmasak, hiszen módfelett érdekes látni azt, hogy egy-egy szakember milyen életutat, pályát jár be. Nagyon sok tanulságos történetet hallok és számos esetben motivációt nyerek ezekből a beszélgetésekből. Mindent összevetve nagyon szeretek

embereket megismerni, beszélgetni velük. Úgy számoltam, hogy a Confabulás korszak alanyaival együtt már több mint 100 interjút készítettem. Később a Dental World szervezésébe is bekapcsolódhattam, és immár 3 éve a Szájhigiénés és Prevenciós Kongresszus témafelelőse, levezénylője vagyok. Különösen nagy öröm, hogy idén a saját projektemnek nevezhető DentOwl Academy első kurzusát is megtarthattuk a Dental World keretein belül.

Mesélj egy kicsit erről a projektről!

A DentOwl egy vicces szójáték, ha mindenképpen magyar nyelvre akarnánk átültetni, akkor A Fogászat Baglya-ként lehetne aposztrofálni, ahol is a bagoly a tudást szimbolizálja. Amellett köteleztük el magunkat, hogy egy valóban hiánypótló és a piaci igényeket kielégítő képzési rendszert hozunk létre, elsősorban fogászati asszisztensek és dentálhigiénikusok számára. E munkakörök maximális felkészültséget, tárgyi tudást és koncentrációt igényelnek. Vannak, akik fel sem fogják ennek a feladatkörnek a komplexitását és felelősségét, sok asszisztens nincs tisztában azazal, mennyire fontos is a munkája. Azt valljuk, hogy a jó asszisztencia óriási terheket vesz le az orvos válláról, tovább megyünk: a praxis sikerének egyik alapkulcsa! Ehhez kívánunk elméleti háttér- és gyakorlati tudást nyújtani. Bár még csak a kezdő lépéseket tettük meg, szerencsére a Dental World-ös bemutatkozó kurzusnak nagyon jó visszhangja volt, ezért úgy gondolom, érdemes ezzel a továbbiakban is foglalkozni.

Hogy lehetett az egyetemen és mind a mai napig ennyi mindent összeegyeztetni, amit te csinálsz?

Szerintem ez relatív, bár magamhoz mérten hajlamos voltam/vagyok túlvállalni olykor magam – de ez nem baj; nem hiszem, hogy a siker munka nélkül elérhető. Nagyon szeretem a hivatásomat, és jelenleg nem tudom elképzelni az életemet nélküle, ugyanakkor számos olyan tevékenységet is folytatok, ami szakmai jellegű, de nem a szorosan vett fogorvosi szék melletti betegellátás. Nem mindig könnyű a prioritizálás, de szükségem van erre a fajta változatosságra. Hiszek abban, hogy a befektetett idő és energia megtérül, beérik: ha nincs a Confabulás írói múlt, nem talált volna meg a Dental Press-es lehetőség; ha nincsenek a szaknapok, nincs Dental World – és folytathattam a sort. Hinni kell magunkban és abban, amit csinálunk.